



Република Србија
АГЕНЦИЈА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ

Јединица за враћање имовине
жртва Холокауста

Београд, ул. Масарикова број 5

Број предмета: 46-000312/2017

Датум: 17.06.2019. године

М.Аћ.

Агенција за реституцију – Јединица за поступак враћања имовине жртва Холокауста, решавајући по захтеву Јеврејске општине Панчево, из Панчева, ул. Светозара Милетића број 10а, коју заступа пуномоћник адвокат Немања Марковић из Панчева, ул. Зетска број 2, за враћање одузете имовине, сходно одредбама чл. 12. и 18. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника („Службени гласник РС“, број 13/16), члана 55. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС“ број 72/11, 108/13, 142/14, 88/15 – Одлука УС и 95/18), на основу члана 2. став 3. и 5. Уредбе о критеријумима за утврђивање површине пољопривредног и шумског земљишта у поступку враћања одузете имовине („Сл. Гласник РС“, бр.29/18), чл. 136. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, бр. 18/16) и Овлашћења из Одлуке директора, број 446-06-110-000003/2019-01 од 05.03.2019.године, након спроведеног поступка, донела је дана 17.06.2019. године, следеће

РЕШЕЊЕ

- 1. УСВАЈА СЕ** захтев, враћа се имовина и утврђује право својине Јеврејској општини Панчево на непокретној имовини, пољопривредном земљишту и то:
 - на катастарској парцели број 3115, површине 57а59м2, уписаној у Листу непокретности број 2 КО Опово, као јавна својина Републике Србије;
 - на 10785/251275 идеалних делова, на катастарској парцели број 3114, која има укупну површину од 25ха12а75м2, уписаној у Листу непокретности број 2793 КО Опово, на уделу уписаном као јавна својина Републике Србије;
- 2.** Пољопривредно земљиште из тачке 1. диспозитива овог решења, враћа се Јеврејској општини Панчево, по правноснажности овог решења.
- 3.** Налаже се надлежном органу за упис права на непокретностима да на основу овог решења, а по његовој правноснажности, изврши упис права својине на непокретности описаној у тачки 1. диспозитива овог решења у корист Јеврејске општине Панчево, као што је наведено у тачки 1. диспозитива овог решења.
- 4.** Налаже се надлежном органу за упис права на непокретностима да на основу овог решења а по његовој правноснажности изврши брисање свих хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретностима из тачке 1. диспозитива овог решења.
- 5.** Враћена имовина је у слободном промету, а Република Србија, Аутономна покрајина Војводина, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом њеног првог отуђења.



Образложење

Јеврејска општина Панчево, из Панчева, ул. Светозара Милетића број 10а, коју заступа пуномоћник адвокат Немања Марковић из Панчева, ул. Зетска број 2, дана 23.08.2017.године, поднела је захтев за враћање одузете имовине, у складу са Законом о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, који је заведен код Агенције за реституцију- Јединице за враћање имовине жртава Холокауста (у даљем тексту Агенција) под бр. 46-000312/2017, иза бившег власника Мано Штајна.

Предмет захтева у конкретној управној ствари је пољопривредно земљиште у КО Опово, на парц.бр. 5584, 5265 и 5638, старог премера, у идеалном уделу од $\frac{1}{2}$.

Уз захтев су достављени докази побројани у обрасцу Захтева за враћање, као и документација коју је подносилац захтева доставио накнадно и која је здружена списима предмета. Уз Поднесак од дана 12.03.2018.године, пуномоћник је доставио Извод из електронске базе Јеврејског историјског музеја, Јевреји жртве фашизма, за Мано Штајна, у копији, док се оригинал Извода налази у предмету који се пред Агенцијом води под бр. 46-000313/2017.

Дана 14.08.2018.године, судски вештак Иван Алексић је доставио своје Геодетско вештачење, од августа 2018.године.

Поступајући орган је путем електронске поште обавештен од стране службеног лица Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, да кат.парц.бр. 3114 и 3115 КО Опово, нису издате у закуп.

У току поступка, који је претходио доношењу овог решења, у Агенцији дана 18.01.2019. године, одржана је усмена јавна расправа у одсуству уредно позваног Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, Државног правобранилаштва, које се изјаснило писаним путем, а на којој расправи је пуномоћник изјавио да остаје при поднетом захтеву те да је сагласан са Налазом и мишљењем судског вештака Ивана Алексића од дана 14.08.2018.године, а како је то већ истакнуто у току поступка, те нема примедби на изведено вештачење. Везано за припадност бившег власника јеврејској заједници, пуномоћник је изјавио да је иста неспорна, што се може утврдити из достављене документације.

На истој расправи, судски вештак Иван Алексић, поводом свог Налаза и мишљења, изјавио је да остаје при истом, да нема ништа да допуни, измени или прецизира, те да за $\frac{1}{2}$ кат.парц.бр. 5638, површине 2кј528квхв, 5584, површине 2кј302квхв и 5265, површине 2кј90квхв, КО Опово, старог премера, предлаже да се врати кат.парц.број 3115, КО Опово, новог премера, површине 57а59м2, у целости, као и да се врати сувласнички део од 10785/251275 дела на парцели број 3114, КО Опово, која има укупну површину од 25ха12а75м2. Такође изјављује да су парц.бр. 3114 и 3115, КО Опово, предложене у складу са Уредбом о критеријумима за утврђивање површине пољопривредног и шумског земљишта у поступку враћања одузете имовине, те да се налазе на званичном списку предложених парцела за КО Опово, који је објављен на сајту Агенције за реституцију.

Поводом предметног захтева Државно првобранилаштво је доставило свој Поднесак, број Рсс-1/18 од 13.02.2018.године, у којем су се изјаснили тако што су навели да остављају на оцену Агенцији захтев ЈО Панчево, за враћање одузете имовине иза бившег власника Мано Штајна.

Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, до дана доношења овог решења, није се изјаснило о предметном захтеву.

Након спроведеног испитног поступка Агенција је, на основу писмених доказа које је доставио подносилац захтева, документације прибављене службеним путем, као и на основу одржане усмене јавне расправе, утврдила следеће чињенично стање битно за доношење одлуке.



Извода из електронске базе Јеврејског историјског музеја, Јевреји жртве фашизма, утврђено је да је Мано Штајн, рођен 01.10.1898.године, од оца Арона и мајке Розе, стрељан октобра 1941.године у Београду, у логору Топовске шупе.

Из ЗКУЛ-а број 2311, КО Опово, утврђено је да је у А листу, под р.бр.6, уписана парц.број 5638, површине 2ј528квхв, док је из Б листа, утврђено да је, Пр. 12.10.1937.године, Дн број 2512, на основу купопродајног уговора од 02.10.1937.године, укњижено право власништва на непокретности под А6, у корист Штајн Мана и жене му рођ. Пауле Адам.

Из ЗКУЛ-а број 776, КО Опово, утврђено је да је у А лист, под р.бр.7, уписана парц.број 5584, површине 2кј302квхв, те да је под р.бр.15, уписана парц.број 5265, површине 2кј90квхв, док је из Б листа, утврђено да је, Пр.30.11.1937.године, на основу купопродајног уговора од 03.11.1936.године, укњижено право власништва на непокретности под А7 у корист Штајн Маноа и жене му рођ. Пауле Адам, те да је, Пр. 22.09.1938.године, Дн број 2871, на основу купопродајног уговора од 07.09.1938.године, укњижено право власништва на непокретности под А15, у корист власника под Б15-16 (Штајн Мана и жене му рођ. Пауле Адам).

Из Одлуке о утврђењу објеката аграрне реформе, Среског народног одбора у Ковачици, број 1004, од дана 31.01.1946.године, утврђено је да је посед Штајн Мано-а, жене му рођ. Адам Пауле, Штајн Арона, жене му рођ. Полак Розе и Штајн Јене, пао под удар аграрне реформе по пропису чл.3.став 5. Закона о аграрној реформи у унутрашњој колонизацији, те да им је припао један максимум, 5кј341квхв, а да је у корист земљишног фонда одузето земљиште, између осталог, и на парц.бр. 5584, 5265 и 5638, КО Опово.

Из Коначне одлуке Окружног аграрног суда у Панчеву, број 1992/1946 од дана 11.02.1946.године, утврђено је да је преиначена одлука Среског народног одбора у Ковачици од 31.01.1946.године, утолико што се целокупан посед од 22ј360квхв, експроприше у корист Земљишног фонда за извођење аграрне реформе.

Из Одлуке Окружног аграрног суда у Панчеву, број 1992/46 од 01.07.1946.године, утврђено је да је допуњена Коначна одлука овога суда број 1992/46 од 11.02.1946.године, као и Одлука СНО у Ковачици, број 1004 од 31.01.1946.године, на тај начин што је изостављена парцела број 2631, ЗКУЛ број 279, КО Дебелача, у површини од 3ј185квхв, експроприсана у корист земљишног фонда, који је тиме повећан и износио је 25кј545квхв.

Из Уверења о идентификацији РГЗ СКН Панчево, Група за катастар непокретности Опово, број 952-2/2017-10 од 24.04.2017.године, утврђено је да су парц.бр. 5625 и 5584, КО Опово, биле предмет комасације која је вршена у периоду од 2007.године до 2010.године.

Из Уверења о идентификацији РГЗ СКН Панчево, Група за катастар непокретности Опово, број 952-2/2017-10 од 22.06.2017.године, утврђено је да је парц.број 5638, КО Опово, била предмет комасације која је вршена у периоду од 2007.године до 2010.године.

Будући да се у конкретној управној ствари потражује пољопривредно земљиште које је било предмет комасације, овај орган је Закључком, број 46-000312/2017, од дана 14.06.2018.године, одредио извођење доказа вештачењем, преко предложеног судског вештака Ивана Алексића, из Калуђерице, ул. Ратка Павловића Ђићка број 6, дипломираног геодетског инежењера, ужа специјалност геодезија а ради утврђивања које земљиште добијено из комасационе масе је погодно за натурално враћање за одузете парцеле које су биле предмет комасације, у складу са Законом о враћању одузете имовине и обештећењу, и то за ½ идеалних делова парц.бр. 5638, површине 2ј528квхв, 5584, површине 2кј302квхв и 5265, површине 2кј90квхв, одузетих Одлуком о утврђењу објеката аграрне реформе, Среског народног одбора у Ковачици, број 1004, од дана 31.01.1946.године и Коначном одлуком Окружног аграрног суда у Панчеву, број 1992/1946, раније власништво Мано Штајна.



У свом Геодетском вештачењу, од августа 2018.године, примљеним у Агенцији дана 14.08.2018.године, вештак је констатовао да је од бившег власника Мано Штајна, који је био сувласник са идеалним уделом од $\frac{1}{2}$ на парц.бр. 5638, 5584 и 5265, све КО Опово, старог премера, одузето пољопривредно земљиште укупне површине $1\text{ха}89\text{a}20\text{m}^2$. Навео је да је од РГЗ СКН Опово добијено Уверење број 952-2/2018-20 од 07.08.2018.године, у којем се налази податак о вредности (класи) парцела у време одузимања, на основу којег је утврдио вредност пољопривредног земљишта које је одузето Мано Штајну, тј. на основу којег је утврдио које су класе биле парцеле које су одузете. Након умањења одузете површине од $1\text{ха}89\text{a}20\text{m}^2$, за проценат од 1,2%, за путну и каналску мрежу и свођења одузете површине на њиву прве класе уз помоћ коефицијента „Ф“, утврдио је да вредност одузете површине износи 1,6181 ха прве класе или 16.180,60 вредносних јединица. Предложио је за враћање, парцеле уписане у ЛН број 2793 и 2, КО Опово, и то кат.парц.бр. 3114 и 3115, КО Опово. За кат.парц.број 3115, КО Опово, њива прве класе, површине 0,5759ха, а вредности 5.759,00 вредносних јединица, предложио је да се врати у целости, док је за кат.парц.број 3114 КО Опово, предложио да се врати 10.422,30 вредносних јединица, што чини део 10.422,30/242.833,00 дела, тј. 4,2920% укупне површине предложене парцеле, односно чини површину од 1,0785 ха, што представља сувласнички удео од 10785/251275 дела на парцели број 3114, која има укупну површину од 25,1275 ха. Вештак је даље навео да је предложена парцела број 3115 у КО Опово, у власништву Републике Србије, а да је кат.парц.број 3114 КО Опово у сувласништву Р.Србије, да се на предложеним парцелама не налази никаква инфраструктура (канал за наводњавање и одводњавање-нема изграђених објеката), те да не представљају изграђено земљиште, као и да излазе на атарске путеве.

Увидом у електронску евиденцију Републичког геодетског завода, еКатастар непокретности, утврђено је да је кат.парц. број 3115, површине $57\text{a}59\text{m}^2$, уписана у Листу непокретности број 2, КО Опово као јавна својина Република Србија.

Увидом у електронску евиденцију Републичког геодетског завода, еКатастар непокретности, утврђено је да је кат.парц. број 3114, површине $25\text{ха}74\text{a}75\text{m}^2$, уписана у ЛН број 2793 КО Опово, као приватна својина физичких лица и као јавна својина Републике Србије са уделом 29305/251275.

Увидом у електронску базу података Агенције, утврђено је да иза бившег власника Мано Штајна, нема поднетих захтева по Закону о враћању одузете имовине и обештећењу.

Оценом захтева, прилога поднетих уз захтев и резултата спроведеног поступка утврђено је да је исти основан, односно да су у конкретном случају испуњени законски услови за доношење решења у смислу одредбе члана 136. Закона о општем управном поступку, о враћању пољопривредног земљишта у КО Опово, на парц.бр. 5584, 5265 и 5638, старог премера, у идеалном уделу од $\frac{1}{2}$.

Чланом 1.став 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, прописано је да се овим законом уређују услови, начин и поступак враћања имовине одузете припадницима јеврејске заједнице који немају законских наследника и враћања одузете имовине организацијама које су у време одузимања биле у функцији јеврејске заједнице, за имовину која је одузета на територији Републике Србије за време Холокауста или на основу прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, као и финансијска подршка Републике Србије јеврејској заједници у Републици Србији.

Чланом 2. ст.1. тачка 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, прописано је да се под одузетом имовином подразумевају непокретности и покретне ствари и предузећа која су одузета бившим власницима

за време Холокауста или применом прописа из чл.2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

С обзиром да је из Одлуке о утврђењу објеката аграрне реформе, Среског народног одбора у Ковачици, број 1004, од дана 31.01.1946.године и Коначне одлуке Окружног аграрног суда у Панчеву, број 1992/1946 од дана 11.02.1946.године, утврђено да је на основу Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији, одузето земљиште на парц.бр. 5584, 5265 и 5638, КО Опово, старог премера, од ранијег (су)власника Мано Штајна, те да је из ЗКУЛ-а бр. 2311 и 776, утврђено да је овде означени бивши власник имао право својине на предметним парцелама у идеалном уделу од $\frac{1}{2}$, овај орган је као неспорно утврдио да је имовина која је предмет захтева, од ранијег власника Мано Штајна, одузета на основу Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији, а који пропис је наведен чл.2.ст.1.тачка 3. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу. Дакле, како је предметна имовина одузета применом прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, иста има статус „одузете имовине“ и у смислу Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, те је испуњен услов права на враћање имовине подносиоцу захтева.

Чланом 2. ст.1. тачка 3. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, прописано је да се под појмом „бивши власник“ у смислу овог Закона, подразумева физичко лице које је било припадник јеврејске заједнице и власник у време одузимања имовине и правно лице које је у време одузимања имовине на било који начин било у функцији јеврејске заједнице, а које је било власник имовине у време одузимања.

Агенција је, испитујући услове прописане наведеним чланом, и то да је бивши власник припадник јеврејске заједнице и уједно и власник предметне имовине, имала у виду да је из Извода из електронске базе Јеврејског историјског музеја, Јевреји жртве фашизма, утврђено је да је Мано Штајн, био припадник јеврејске заједнице, те да је из ЗКУЛ-а бр.2311 и 776 КО Опово, како је то већ наведено, неспорно утврђено да је сувласник са идеалним уделом од $\frac{1}{2}$ на предметној имовини, био овде означени бивши власник Мано Штајн, те је поступајући орган оценио да су испуњени услови прописани чл.2.ст.1тач.3. Закона.

Чланом 2.тачка 2. Закона, прописано је да се под имовином без наследника сматра одузета имовина за коју није поднет захтев, односно за коју је захтев поднет од лица које нема активну легитимацију у смисли одредаба Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, осим имовине за коју је обавеза обештећења бившег власника преузела страна држава по основу међународног уговора.

Како је увидом у електронску базу података Агенције, утврђено да иза бившег власника Мано Штајна, нема поднетих захтева по Закону о враћању одузете имовине и обештећењу, овај орган је оценио да нема сметњи враћању имовине прописаних чл.2.ст.1. тачка 2. Закона.

Чланом 6. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, прописано је да се враћање имовине у натуралном облику спроводи у складу са овим законом и Законом о враћању одузете имовине и обештећењу.

Чланом 15. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да се овим законом враћају непокретне и покретне ствари у јавној својини Републике Србије, аутономне покрајине односно јединице локалне самоуправе у државној, друштвеној и задружној својини, осим ствари у својини задругара и друштвеној и задружној својини које је ималац стекао уз накнаду.

Чланом 24. став 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да уколико је одузето пољопривредно, односно шумско земљиште било предмет комасације,



односно арондације након одузимања, бивши власник има право на враћање земљишта које је добијено из комасационе масе за то земљиште.

Уредбом о критеријумима за утврђивање површине пољопривредног и шумског земљишта у поступку враћања одузете имовине је у члану 2 став 2 прописано да појам „за то земљиште” из члана 24. став 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу (у даљем тексту: Закон), значи да ће се на враћање пољопривредног, односно шумског земљишта које је било предмет комасације, односно арондације, у смислу овог члана Закона, сходно примењивати критеријуми утврђени тачком 1. (рачунање обрачунског фактора „ф” за прелазак са једне на другу катастарску класу код враћања земљишта) и тачком 3. (свођење површина парцела различитих катастарских класа на површину прве катастарске класе њива са рекапитулацијом стања у исказу идентификације) у оквиру главе 2 (обрада података и рачунање елемената за пренос враћених парцела на терен) Техничког упутства за извођење геодетско-техничких радова у поступку враћања земљишта које је саставни део Уредбе за спровођење Закона о начину и условима признавања права и враћању земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због обавезног откупа пољопривредних производа („Службени гласник РС”, бр. 41/91, 44/91, 4/92, 8/97 и 103/03). У ставу 3 члана 2 прописано је да ће Управа за пољопривредно земљиште, у року од 15 дана од ступања на снагу ове уредбе, а након што јој Агенција достави податке о површинама пољопривредног земљишта које се потражују у катастарским општинама у којима је након одузимања спроведен поступак комасације, утврдити катастарске парцеле у државној својини у површини која ће бити довољна да се до краја спроведе поступак враћања имовине, а које могу бити предмет враћања у смислу Закона и ове уредбе и те податке доставити Агенцији.

Судски вештак је поступајући по налогу из закључка Агенције бр. 46-000312/2017, од дана 14.06.2018.године, налаз израдио примењујући Техничко упутство за извођење геодетско-техничких радова у поступку враћања земљишта које је саставни део Уредбе за спровођење Закона о начину и условима признавања права и враћању земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због обавезног откупа пољопривредних производа, док је приликом давања мишљења и предлагања земљишта за враћање, предложио парцеле са списка који је сачинила Управа за пољопривредно земљиште. Из свега наведеног следи да су испуњени услови из члана 24. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу да се подносиоцу захтева за одузето земљиште врати земљиште које је добијено из комасационе масе.

Имајући у виду све напред наведено, и то: да је земљиште на парц. бр. 5584, 5265 и 5638, КО Опово, старог премера, било у (су)власништву овде означеног бившег власника Мано Штајна у идеалном уделу од $\frac{1}{2}$, а што је неспорно утврђено из ЗКУЛ бр. 2311 и 776 КО Опово, затим, да су наведене парцеле одузете на основу Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији, Одлуком о утврђењу објеката аграрне реформе, Среског народног одбора у Ковачици, број 1004, од дана 31.01.1946.године и Коначном одлуком Окружног аграрног суда у Панчеву, број 1992/1946 од дана 11.02.1946.године, те да су одузете парцеле ушле у комасациону масу, а за које парцеле је судски вештак, након ваљаног вештачења, као земљиште погодно за враћање предложио враћање пољопривредног земљишта у КО Опово, и то на кат.парц.број 3115, КО Опово, површине 0,5759ха и на 10785/251275 идеалних делова, на катастарској парцели број 3114, што чини површину од 1,0785 ха, од укупне површине парцеле од 25ха12а75м2, које парцеле су како је вештак утврдио, изашле из комасационе масе, следи да су испуњени услови из члана 24. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, да се подносиоцу захтева за одузето земљиште врати земљиште које је добијено из комасационе масе. Даље, с обзиром да се на



парцелама предложеним за враћање, налази пољопривредно земљиште које је у јавној својини Републике Србије, на кат.парц.број 3115, односно у јавној својини Републике Србије у уделу од 29305/251275 на кат.парц. број 3114, следи да су испуњени и услови из члана 15. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, у погледу предмета враћања као и облика својине, те да нема препрека у смислу наведеног члана Закона да се усвоји захтев подносилаца и предметна имовина врати.

Даље, чланом 25. став 1. тачкама 1. и 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да се не враћа право својине на пољопривредном и шумском земљишту ако је на катастарској парцели изграђен објекат који је у функцији на дан ступања на снагу овог закона, и то она површина катастарске парцеле која служи за редовну употребу тог објекта, односно ако је на комплексу земљишта изграђен већи број објеката који су у функцији на дан ступања на снагу закона-површина земљишта која економски оправдава коришћење тих објеката, као и то да се не враћа право својине на пољопривредном и шумском земљишту ако је неопходна нова парцелација земљишта ради обезбеђивања приступног пута за земљиште које је предмет захтева за враћање.

Имајући у виду да је вештак утврдио да на предметним парцелама не постоје изграђени никакви објекти, као и да парцела има приступни пут, следи да су испуњени услови из чл. 25. став 1. и 2. наведеног закона. Чланом 25. став 1. тачка 3. Закона о враћању одузете имовине прописано је да се не враћа земљиште у друштвеној, односно задружној својини стечено теретним правним послом. Имајући у виду да је утврђено да се на предметним парцелама налази земљиште у јавној својини Републике Србије у целости на кат.парц.број 3115 КО Опово и у уделу од 29305/251275 на кат.парц.број 3114, КО Опово, нађено је да нема препрека за враћање одузете имовине у смислу члана 25. став 1. тачка 3. наведеног Закона. У складу с напред наведеним поступајући орган је донео одлуку као у тачки 1. диспозитива овог решења.

Члан 8. став 1. Закона о враћању одузете имовине, прописује да се одузета имовина враћа бившем власнику у својину и државину, а ако то према овом закону није могуће, бивши власник има право на обештећење. Како је поступајући орган, дана 13.06.2019.године, обавештен од стране службеног лица Министарства за пољопривреду, шумарство и водопривреду, да кат.парц.бр. 3114 и 3115 КО Опово, нису предмет закупа, одлучујући о државини пољопривредног земљишта на наведеним кат.парцелама, донео је одлуку као у тачки 2.диспозитива.

У складу са чланом 19. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, којим је прописано да се у решењу налаже надлежним органима извршење решења, као и брисање евентуалних терета, одлучено је као у тачкама 3.и 4. диспозитива овог решења.

Чланом 62.став 3. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да је враћена имовина у слободном промету, а да Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом првог отуђења те је одлучено као у тачки 5.диспозитива овог решења.

Имајући у виду да је од бившег власника Мано Штајна одузето земљиште на парц.бр. 5584, 5265 и 5638 КО Опово, старог премера, на основу прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, да је бивши власник био припадник јеврејске заједнице у смислу чл. 2. тачка 3. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, да се ради о имовини без наследника у складу са чл.2. тачка 2.истог Закона, да је имовина која се враћа законом предвиђена као предмет враћања (чл. 15.), да је земљиште које је предмет враћања добијено из комасационе масе у коју је унето одузето

земљиште (чл. 24), да нема законских ограничења за натуралну реституцију (чл. 25.), као и да је Јеврејска општина Панчево, активно легитимисана за остваривање права на враћање одузете имовине у смислу чл. 13. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, то је Агенција утврдила да су испуњени сви законом прописани услови за враћање непокретности из тачке 1. диспозитива овог решења и одлучила је као у диспозитиву решења.

Поступајући орган је имао у виду и остале наводе странака и приложене доказе, али је нашао да су без утицаја на доношење одлуке те из тих разлога исте није посебно образлагао.

Упутство о правном средству:

Против овог решења може се изјавити жалба Министарству финансија, у року од 15 дана од дана обавештавања о решењу, а преко овог органа, у довољном броју примерака за орган и странке у поступку.

Саветник за ВИО
Милица Аћимовић

Ms. Aćimović

Сектор за координацију и надзор

M. K. Stanić



Доставити:

1. Подносиоцу захтева Јеврејској општини Панчево, преко пуномоћника адвоката Немање Марковића, ул. Зетска број 2, Панчево,
2. Државном правобранилаштву, ул. Немањина бр.22-26, 11000 Београд
3. Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде, Управи за пољопривредно земљиште, ул. Немањина бр.22-26, 11000 Београд;
4. Агенцији за реституцију, Централној јединици-Сектору за координацију и надзор;
5. Архиви;
6. У предмет.

Доставити по правноснажности:

7. Републичком геодетском заводу-Служби за катастар непокретности Опово, ул.Бориса Кидрича 10, 26204 Опово,
8. Републичкој дирекцији за имовину, на адресу Краља Милана број 16, Београд;
9. Општини Опово, Одељење надлежно за наплату пореза, ул.Бориса Кидрича 10, 26204 Опово,
10. Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде, Управи за пољопривредно земљиште, Немањина бр.22-26, Београд;
11. Агенцији за реституцију, Централној јединици-Сектору за координацију и надзор.